

03458260

O D B R A N A
SLUŽBENA TAJNA
STROGO POVERLJIVO

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
ВРХОВНИ САВЕТ ОДБРАНЕ

SP Бр. 5-1

31. 03. 1995. год.
БЕОГРАД

Na osnovu člana 135. Ustava Savezne Republike Jugoslavije,
sazivam 35. sednicu Vrhovnog saveta odbrane, sa sledećim

D n e v n i m r e d o m :

- Usvajanje zapisnika sa 34. sednice.

1. Razmatranje Plana materijalnog obezbedjenja Vojske Jugoslavije za prva tri meseca rata.
2. Analiza utroška sredstava budžeta u prvom tromesečju 1995. godine.
3. Tekuća pitanja.

Sednici, po pozivu, prisustvuju predsednik Savezne vlade dr Radoje Kontić, savezni ministar za odbranu Pavle Bulatović i načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije general-pukovnik Momčilo Perišić.

O vremenu i mestu održavanja sednice obavestićemo Vas naknadno.

PREDSEDNIK

Zoran Lilić

O D B R A N A
SLUŽBENA TAJNA
STROGO POVERLJIVO

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
ВРХОВНИ САВЕТ ОДБРАНЕ

SP Бр. 5-2
20. 04. 1995. год.
БЕОГРАД

PREDSEDNIKU SAVEZNE VLADE
- gospodinu dr Radoju Kontiću -

Gospodine predsedniče,

Na 35. sednici Vrhovnog saveta odbrane održanoj 13. aprila 1995. godine, u čijem radu ste i Vi učestvovali, usvojeni su, između ostalog, i zaključci u čijem realizovanju treba da se angažuje Savezna vlada ili neka njena resorna ministarstva.

1. Da Savezna vlada obrazuje medjuresorsku grupu u koju bi obavezno trebalo uključiti i predstavnike Generalštaba Vojske Jugoslavije sa zadatkom: da razmotri ukupne potrebe i troškove Vojske Jugoslavije kao i strukturu dosadašnjih troškova radi iznalaženja najracionalnijeg rešenja za finansiranje Vojske Jugoslavije do kraja 1995. godine.

2. Zadužuju se Savezno ministarstvo za odbranu, Savezno ministarstvo za privredu, Savezno ministarstvo za finansije i Generalštab Vojske Jugoslavije - da sačine Predlog plana ratne ekonomije i da se, na osnovu tog plana, pripremi Plan materijalnog obezbedjenja Vojske Jugoslavije za prva tri meseca rata. Rok za izradu ovih planova 30 dana uz stroge mere kontrole u skladu sa stepenom poverljivosti - državna tajna.

3. Predloženo Saveznoj vladi da razmotri mogućnost previrmenisanja, odnosno prebacivanja sredstava sa stavke na stavku, u okviru ukupno odobrenog budžeta za Vojsku Jugoslavije.

S poštovanjem,

SEKRETAR SAVETA
general-major
dr Slavoljub Šušić

Slavoljub Šušić

03458262

VRHOVNI SAVET ODBRANE

ODBRANA
SLUŽBENA TAJNA
STROGO POVERLJIVO

STENOGRAFSKE BELEŠKE

...sa 35. sednice

VRHOVNOG SAVETA ODBRANE

- održane 13. 04. 1995. godine -

BEOGRAD

STENOGRAFSKE BELEŠKE

sa 35. sednice

V R H O V N O G S A V E T A O D B R A N E
ODRŽANE 13. 04. 1995. GODINE

Sednica je počela s radom u 13,30 sati.

Prisustvovali su: Zoran Lilić, predsednik Savezne Republike Jugoslavije - predsednik Vrhovnog saveta odbrane; Slobodan Milošević, predsednik Republike Srbije i Momir Bulatović, predsednik Republike Crne Gore - članovi Vrhovnog saveta odbrane; dr Radoje Kontić, predsednik Savezne vlade; Pavle Bulatović, savezni ministar odbrane; general-pukovnik Momčilo Perišić, načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije; i general-major Slavoljub Šušić, načelnik Vojnog kabineta Predsednika SR Jugoslavije.

(Stenografisao Jordan Živanović, viši debatni stenograf - redaktor u Kabinetu Predsednika SRJ).

Predsedavao je Zoran Lilić, predsednik Vrhovnog saveta odbrane.

ZORAN LILIĆ:

Predlažem da počnemo s radom.

Za današnju sednicu ste dobili predlog dnevnog reda.

Da li se slažete s predloženim dnevnim redom?

(Odobranje).

Znači, danas razmatramo sledeći

D n e v n i r e d :

- Usvajanje zapisnika sa 34. sednice Vrhovnog saveta odbrane

1. RAZMATRANJE PLANA MATERIJALNOG OBEZBEDJENJA
VOJSKE JUGOSLAVIJE ZA PRVA TRI MESECA RATA

2. ANALIZA UTROŠKA SREDSTAVA BUDŽETA U PRVOM TROMESEČJU 1995. GODINE - više radi vašeg informisanja. Tu bih pridružio materijal koji je dostavio ministar Pavle Bulatović: "Informacija o problemu finansiranja

3. TEKUĆA PITANJA.

- Dobili ste zapisnik sa 34. sednice Vrhovnog save-
ta odbrane.

Da li ima primedbi na zapisnik? (Nema).

Konstatujem da je zapisnik usvojen bez primedbi.

Pre prelaska na razmatranje dnevnog reda, dogovori-
lili smo se da nas general Perišić ukratko informiše o aktuelnoj
vojnoj situaciji.

Dajem reč generalu Perišiću!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Muslimani su oko 20. marta preduzeli ofanzivu užih
razmera, sa sledećim ciljevima:

Prvo, da skrenu pažnju međunarodne zajednice
na bosanski problem i da svu odgovornost za to prebace na Srbe
zato što nisu prihvatili Plan Kontakt grupe. To bi im bio,
tako da kažem, neki politički cilj.

Drugo, vojnički ciljevi bili su da zauzmu radio-
relejna čvorišta na Stolicama, na Vlašiću i, uz pomoć Hrvata,
na Plješevici, kako bi dezorganizovali sistem komandovanja i
veze.

Dalje, cilj im je da provere borbenu gotovost
snaga.

Krajnji cilj im je da zauzmu određeni prostor
i time stvore uslove za ofanzivu širih razmera.

Te ciljeve oni nisu postigli. Konkretno su ostva-
rili sledeće:

Na Stolicama su izvršili napad iz dva pravca.
Ovde su Stolice (pokazuje na mapi), hteli su da odseku ove en-
klave; napad su izvršili i od ovog pravca. U početku su to
delimično i uspešili, jer su Srbi napustili položaj - ne zna se.

zbog čega, ali je verovatno da je to bilo zbog njihovih neslaganja. Ali, posle sredjivanja srpskih snaga, one su uspele da povrate Stolicu; čak su na ovom prostoru (pokazuje na mapi) zauzeli dva značajna objekta, čime se stvara mogućnost da prostor Teočaka i time da za duže vreme obezbede stabilnost. Dakle, tu oni ništa nisu uspjeli, a Srbi su u kontra ofanzivi osvojili ova dva objekta.

Na Vlašiću su, takodje, izvršili napad. Međutim, Srbi su na vreme - pošto je Vlašić bio u izuzetno teškoj situaciji - evakuisali svu opremu. Tu su muslimani imali određenog uspeha - ovo što je žuto, to je prostor koji su zauzeli (pokazuje na mapi). Sada su Srbi u kontraofanzivi i ima mogućnosti da se povrati ovaj relej. Ali, može se reći da ništa značajno nije palo u ruke muslimanima, što bi dezorganizovalo sistem veze i komandovanja.

U Zapadnoj Bosni snage Fikreta Abdića i dalje idu uspešno u napad. Ali, Peti korpus je, koristeći nebuđnost Srba, uspeo da osvoji deo prostora na severozapadnim padinama Plješevice - u pravcu releja na Plješevici.

Iz Livanjskog polja, koristeći slabo branjen prostor, na padinama Dinare Hrvati su uspjeli na spoju između Republike Srpske i Republike Srpske Krajine prodru na jugozapadne padine Dinare i osvoje ovaj prostor koji je žuto obeležen (pokazuje na mapi).

Najverovatnije je da muslimani žele posle isteka primirja da predju u ofanzivu širih razmera, i to na sledećim pravcima i već sada vrše određene pritiske: na pravcu Gradačac prema Orašju, a u istovremu Hrvati im sadejstvuju iz Mostobrana kod Orašja, sa ciljem da preseku koridor.

Takodje, zapažene su neke aktivnosti oko Sarajeva, gde je koncentracija većih snaga; pokušavaju da se spoje sa snagama iz enklave kod Goražda. U tom smislu, vrše koncentraciju snaga na Bjelašnici. Međutim, zbog nevremena i nedostatka snaga i opreme, a i zbog diplomatskih aktivnosti, na ovu ofanzivu se nisu odlučili, a i zbog toga što nisu ostvarili dosadašnje ciljeve.

Hrvati izvode vežbu šireg značaja na prostoru Nabrdje - Djakovo u Istočnoj Slavoniji; negde oko 8.000 ljudi

učestvuje u toj vežbi. Pozvali su posmatrače Evropske zajednice na tu vežbu. Vežba je juče završena. Interesantno je da je to prva vežba koju su izveli uz učešće stranih posmatrača, u veoma velikoj tišini, bez ikakve medijske ili bilo koje druge propagande.

Ta vežba je sigurno imala za cilj da se obuče njihovi vojnici i starešine; drugo, da izvrše određenu presiju; i treće, da posle te vežbe te snage upotrebe prema razvoju situacije - malo verovatno prema Istočnoj Slavoniji, a više verovatno prema Mostobranu kod Orašja. Dakle, juče je završena vežba. Indikativno je da su deci zabranili da idu u vrtiće i škole, što je moguće iz dva razloga: ili misle da izvode neke aktivnosti ili zbog Uskrsa.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kada je katolički uskrs?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Upravo u ovo vreme. Moguće je da je to zbog toga.

Uz ovo treba još dodati da su smenili komandanta, inače Rusa, za Grupu Istok. Pravi uzrok smenjivanja jeste da je on kao tolerisao dovoženje naoružanja i opreme iz SR Jugoslavije u Istočnu Slavoniju, a njie njima prijavio - iako oni o tome nemaju dovoljno podataka.

Najavili su da će 20 oficira NATO-a dodju u Komandu Grupe Istok. To je malo diskutabilno - sa kojim ciljevima oni dolaze: da li da izvrše neku inspekciju, da li da nešto planiraju; ili u narednom periodu žele da izvrše snažniji pritisak na Istočnu Slavoniju; oni bi mogli sa snagama UN u okviru Istočne Slavonije da komanduju i da učestvuju u nekim aktivnostima koje bi pomogle hrvatskim snagama.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kolike su snage UN u Istočnoj Slavoniji?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imaju jedan ruski bataljon, imaju jedan belgijski.

Ruski bataljon sigurno ne bi stupio na njihovu stranu. Belgijski bataljon je veoma dobro opremljen i naoružan, koji znači mnogo više iznutra nego spolja. Ali, to je mala verovatnoća - to su samo razmišljanja.

Ali, vrlo je indikativno da se pojavljuju oficiri NATO-a na takvom jednom zadatku. Normalno, komandant Lončar nije ih primio, a rekao je i da ih neće primiti.

Sledeće, što je indikativno, a što rade Hrvati, to je da su u reonu Ogulina koncentrisali jače snage, sa ciljem da se spoje sa snagama Petog korpusa, a u isto vreme da lansiraju snage iz Livanjskog polja da se spoje sa Petim korpusom, ili da stvore uslove za presecanje Republike Srpske Krajine na dva dela, što je veoma malo verovatno. Glavni indikatori koji govore da je to malo verovatno su sledeći:

Oni su najavili otpuštanje 30.000 mobilisanih vojnika. Ali, odmah su zakazali i novu mobilizaciju i novo pozivanje za 20. april - verovatno ove prve otpuštaju da se odmore.

Sledeća indikativna stvar koja ima direktan odraz na bezbednost SR Jugoslavije jeste što je u dva navrata ustanovljeno da su zaposedali položaje na Prevlaci sa protivoklopnim raketama. Ovo je prvo ustanovljenje da oni povređuju taj prostor.

Drugo, nepoznata podmornica, verovatno iz sastava snaga šeste flote, pod plaštom obezbeđenja brodova u južnom Jadranu, pojavljivala se na obodu teritorijalnih voda - onih spornih voda. To se desilo u toku dva dana - prekjuče i juče, i to sa izranjanjem jedan sat i tonjenjem, verovatno sa ciljem da provocira našu Ratnu mornaricu da preduzme neku akciju, koju bi iskoristili verovatno za pooštrenje ili za sprečavanje skidanja sankcija SRJ.

Ima još jedna indikativna stvar. Posmatrači sa Aerodromu Surčin, u dva navrata u toku marta i u toku ovog meseca, optužili su nas da smo prihvatili na naš prostor 20 helikoptera iz Republike Srpske, jer je "to njima prikazano na radaru". Naš zaključak je: ili je to čista insinuacija, pošto imaju zapise na odredjenim kartama; verovatno se radi o muslimanskim helikopterima koji sa prostora Tuzle i Zenice idu i snabdevaju

muslimansko stanovništvo i muslimansku vojsku u Srebrenici, Žepi i Goraždu. Pošto su sprpske i istočnobosanske planine takve da helikopteri moraju leteti visoko, pa se odjednom, baš na granici, gube iza zapadnosrpskih planina i idu za Srebrenicu, Žepu ili Goražde, to ima takav odraz kao da su ušli na našu teritoriju, a dokaza i zapisa nemaju. Oni to znalački koriste da i prezentirali svetu kako mi kršimo i dalje zabranu letenja. To je verovatno u funkciji donošenja nove rezolucije o pooštrenju kontrole granice, ali u vazдушnom prostoru.

Mi smo ove podatke poslali Djokiću; čuli smo da je to već iskoristio za demanti u Americi.

Za sada nema ništa indikativno po bezbednost SR Jugoslavije.

Predlažem da dosadašnje preduzete mere borbene gotovosti ostanu.

Zamolio bih vas da onu jedinicu koju imamo na Jabuc povučemo, da se ljudi odmore, a prema razvoju situacije da je tamo ponovo pošaljemo.

Toliko.

ZORAN LILIĆ:

Ima li kakvih pitanja? General Perišić traži naš stav oko podmornice. Mislim da je najlogičnije da se upozore da to više ne čine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znači, oni ne ulaze u naše teritorijalne vode, nego su na obođu teritorijalnih voda?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oni su na obođu. Ako ih pustimo da i dalje budu tu, postoji mogućnost dolaženja i drugih. Mislim da bi bilo najbolje da ih upozorimo da odu, ili da je gadjamo, za to imamo lako mogućnosti?

MOMIR BULATOVIĆ:

Mi smo juče prvi put javno dobili pomirujuću izjavu sa hrvatske strane. Kačić je rekao da je Hrvatska spremna

da ide na međunarodnu arbitražu oko Prevlake. To tumačim kao pripremanje njihove javnosti. Posle Akašijeve posete prvi put smo dobili jednu odlučniju reakciju nenaoružanih posmatrača, koji su dvojicu njihovih specijalaca razoružali i odveli ih u Dubrovnik. Mislim da sada ne bi trebalo učiniti nešto nesmotreno.

Inače, 21. treba da bude taj sastanak. Akaši će lično doći u Dubrovnik. Mislim da bi bilo dobro da mi zahtevamo od Akašija da se ta podmornica udalji. Ona se nalazi u tom spornom trouglu. Po hrvatskoj verziji, to su hrvatske teritorijalne vode, a po našoj verziji su naše teritorijalne vode. Ali, ulazimo u zonu rizika ako preduzmemo bilo kakvu akciju.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To znači da ona nije definitivno u našim teritorijalnim vodama?

MOMIR BULATOVIĆ:

U spronim vodama -mi tumačimo da su naše, a Hrvati da su njihove teritorijalne vode.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Čim je to sporno, ne treba da ih gadjamo i potapamo

RADOJE KONTIĆ:

Momo kaže da bi to mogla biti i ruska podmornica?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Moguće je, ali je to malo verovatno, obzirom na takav režim pojavljivanja.

MOMIR BULATOVIĆ:

To bi trebalo pukovnik Vukšić da javi.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, zadužujemo generala Perišića da to reši, a on zna šta treba učiniti.

Prelazimo na prvu tačku dnevnog reda:

1. RAZMATRANJE PLANA MATERIJALNOG OBEZBEDJENJA
VOJSKE JUGOSLAVIJE ZA PRVA TRI MESECA RATA

Reč ima general Perišić.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Finansiranje u ratu, do proglašenja novog Ustava, bilo je regulisano sa niz akata, a od proglašenja novog Ustava do sada nije to regulisano nijednim aktom. Na primer, ako bi došlo do rata, mi nemamo nikakav plan za naredna tri meseca rata.

To ću prikazati na projektoru.

Ovo je Plan materijalnog obezbedjenja Vojske Jugoslavije za prva tri meseca rata.

Plan obezbedjenja sredstava naoružanja i vojne opreme - to je ovo što bi nam trebalo.

Plan obezbedjenja materijalnih i drugih potreba, osim naoružanja i vojne opreme.

Plan rashoda za finansiranje samih potreba Vojske Jugoslavije.

Ja ću samo ovo treće da obrazložim.

Ja ću reći šta je neminovno potrebno, pored postojećih rezervi, a vi znate kolike su rezerve, da bismo u naredna tri meseca rata mogli uspešno izvoditi odbranu.

Ovde imamo vrste sredstava - da vas ne mučim sa tim, već ću samo reći kolike su ukupne sume. Ali, ako vas interesuje sve konkretno, mogu i to reći?

Ovo je Pregled rasporeda prema vrstama rashoda za finansiranje Vojske Jugoslavije za prva tri meseca rata. Tu su lični rashodi, plate starešina, i svih koji učestvuju u ratu i svim drugim licima itd. vojne penzije, materijalni rashodi itd. To je ukupno 3.125.000.000.

Pošto mi znamo da to društvo ne može podneti, mi smo uzeli 10% planiranog društvenog proizvoda, što je oko 2.147.600.000 dinara. Naš je predlog da se toliko sredstava izdvoji.

Naš ukupan predlog, na osnovu svega toga bio bi sledeći:

Da Vrhovni savet odbrane odobri i prihvati Plan rashoda Vojske Jugoslavije za prva tri meseca rata u ukupnom iznosu 2.147.600.000 dinara;

Drugo, Plan rashoda za prva tri meseca rata dostaviti Saveznom ministarstvu za finansije na usvajanje u okviru ratnog budžeta federacije.

Treće, nakon donošenja Plana rashoda za prva tri meseca rata, načelnik Generalštaba će odobriti plan opremanja Vojske sredstvima NVO za prva tri meseca rata - ne da kupuje, nego samo plan.

Četvrto, da se pregled dodatnih novčanih sredstava za opremanja NVO i materijalnih rashoda zadrže, uz odobreni plan rashoda i koriste u zavisnosti od realnih uslovima u kojima se nalaze Vojska Jugoslavije i SR Jugoslavija.

Peto, da Savezno ministarstvo za finansije dostavi izvod iz odobrenog Plana rashoda Narodnoj banci Jugoslavije radi regulisanja finansiranja jedinica Vojske Jugoslavije.

Šesto, da Sektor za vojno-privrednu delatnost Saveznog ministarstva odbrane, na osnovu odobrenog plana, preko Saveznog ministarstva za industriju obezbedi sirovine i repromaterijal za proizvodnju naoružanja i vojne opreme iz odobrenog plana, i normalno, da se radne organizacije predviđene za proizvodnju ratu pripreme u tom smislu.

RADOJE KONTIĆ:

Šta znači zaključak broj 5?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Izvod iz odobrenog plana rashoda.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Peta tačka uopšte ne treba, jer Narodna banka Jugoslavije nema ništa s Vojskom. Ona ide isključivo preko Ministarstva i državnog budžeta. Šta ona ima sa Narodnom bankom Jugoslavije?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, budžet je odobren za mirnodopsku Vojsku.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znam, ali i ako se bude menjao budžet, opet tu imaju Ministarstvo i Vlada.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Oprostite, ja onda sigurno grešim - ovo možemo i da precrtamo; vi o tome odlučite.

RADOJE KONTIĆ:

Mi nemamo Savezno ministarstvo za industriju, nego za privredu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, naš je predlog da se zakonski uredi ova problematika, jer je sada totalno neuredjena.

ZORAN LILIĆ:

Naša je obaveza da usvojimo plan na osnovu člana 41. Zakona o odbrani.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ovaj Predlog plana ratnog budžeta za tri mjeseca razmatralo je Savezno ministrastvo za finansije. Njihov stav je da je moguće u ovoj situaciji uzeti prosječan iznos mirnodopskog budžeta, uvećan za 50%, što znači 604.000.000 dinara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da se mi razumemo oko jedne stvari. Mi imamo kompletno naoružanje i vojnu opremu za ratnu armiju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Jeste.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Prema tome, pitanje je da li bismo mi odmah u prva tri meseca rata ušli u proizvodnju pušaka 7,62 mm, puško-mitraljeza itd. - svega ovoga što je ovde nabrojano - ako imamo kompletno naoružanje ratne armije sa odgovarajućom rezervom.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, sve što je potrebno za ratnu armiju od ratnog naoružanja imamo. Ali, nemamo goriva - imamo ga za 2 dana rata; municije i hiljade drugih stvari nemamo. To je sve ono što preračunavamo kao dnevni gubitak. U slučaju nekog rata, sve to što imamo svakim danom je sve manje i manje.

Mi ne smemo dozvoliti da posle tri meseca rata nemamo deo sredstava, nego moramo proizvodnjom koja je osnovni izvor snabdevanja u ratu obezbediti te planirane gubitke. Sa tog aspekta, to je napravljeno minimalno što je moguće.

Ovo je sve sa ciljem da zakonski regulišemo i obezbedimo sredstva.

MOMIR BULATOVIĆ:

Ovo je dokument koji mi treba da usvojimo u skladu sa Zakonom, ali ne stupa na snagu dok se ne dodje u takvu situaciju?

ZORAN LILIĆ:

Stupa na snagu danom proglašenja ratnog stanja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ali, stvara uslove za obezbedjenje da to može da startuje kada treba da startuje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu ima ona tačka 6. gde se kaže da Ministarstvo odbrane, preko Ministarstva privrede, sa organizacijama priprema sirovine, da oni raspolazu tim sirovinama. Tu treba da se

vidi šta je taj deo posla koji mora da se finansira sada. Ne možemo mi sada da računamo da se ništa ne finansira - mora i sada da se nešto planira u pogledu zaliha i sirovina.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da tačku 6. treba prodiskutovati. Mi usvaja mo dokumenat za prva tri meseca rata. Prva faza - operiod diverzantsko-terorističkih dejstava u trajanju od pola meseca i druga faza - period agresije iz vazdušnog prostora u trajanju od dva do dva i po meseca.

Nama predlagač kaže da se ove prve dvije faze obavljaju uz angažovanje mirnodopskog sastava Vojske Jugoslavije.

Da li mi treba da donosimo dokument u ovom trenutku počinjanja ratnih dejstava - nadamo se da do toga neće doći - što znači osam puta veći budžet za Vojsku nego što je u mirnodopskim uslovima? Za prva tri meseca, što je četvrtina godine, traži se 2. 147.000.000 dinara - to je više nego što je sadašnji budžet?

Mislim da bi dokument morao da otkloni ovu nepreciznost. Jer mi u tom slučaju prelazimo na ratnu armiju i moramo da obezbedimo osam puta veća sredstva?

Ako je ova računica Saveznog ministarstva za finansije dobra, onda bi trebalo da nadjemo jedno susretno rešenje koje bi uvažilo potrebe Vojske Jugoslavije i potrebe Generalštaba. Ali, treba da se vidi koliko objektivno Armija u mirnodopskom sastavu, kada dodje na ratni sastav, mora da poveća svoje potencijale? Mislim da ni Republika Srpska nije osam puta povećavala budžet u takvim situacijama?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ona ga i nema.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mi realno moramo da gledamo na stvari.

Prvo, ceo naš društveni proizvod to ne može da pokrije! Ne možemo da budemo neozbiljni da donosimo odluku o tome da ćemo potrošiti više sredstava nego što je ceo društveni

proizvod Jugoslavije. Kompletan budžet, uključujući i fondove penzijske, zdravstvene, školske i druge, federalni, i dve republike iznose blizu 14 milijardi dinara, a društveni proizvod se računa oko 20 milijardi.

U taj prostor, fizički i računski, ne može da stane ovaj budžet. Mi možemo, iz birokratskih razloga, da kažemo da smo prema zakonskoj obavezi napravili plan, potpuno neodgovoran i svesni činjenice da smo napravili plan koji je čista iluzija, jer tu ima jednostavan razlog: društveni proizvod je manji od potreba koje taj plan zahteva! Mi bismo, naravno, voleli da je društveni proizvod veći; nadamo se da će on da se povećava - u ovom trenutku on je takav. U ovoj godini ako se poveća 10-ak posto, to će biti veliki uspeh, kojem ćemo svi da se radujemo, ali i tako povećan on ne može da pokrije ovaj budžet.

RADOJE KONTIĆ:

Ova cifra ide dalje na preduzeća, ona planiraju kapacitete itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ako hoćemo da imamo ozbiljan plan za rat, moramo napraviti situaciju koja je više verovatna. U situaciji kada dodje do rata, nema više nekih drugih proizvodnji, nema plata i penzija; ima kolektivna ishrana, bonovi i racionisanje životnih namirnica; nema izdvajanja za lične dohotke! Kakve plate starešina!? Pa, tada neće biti ni plata za radnike, lekare, za bilo koga neće biti plate - svi će da idu na racionisanu proizvodnju, podelu brašna, krompira itd. Kakve plate - to su čiste nebuloze! Jer, mi na jednoj strani ne možemo imati mirnodopski život, sa primanjima, malte ne tržišnom ekonomijom, a na drugoj strani da imamo rat i finansiranje ratnih dejstava! U tom trenutku sve se prekida, nema tržišne ekonomije, nema novčanih transakcija, prelazi se na ratnu privredu, na racionisanje životnih namirnica, na snabdevanje građana, na korišćenje rezervi kojim raspolažu privreda, država.

Ovo je zamisao bez ikakvog razmišljanja o realnosti

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja razmišljam i govorim kao vojnik. Ja ovo potenciram zbog toga, ukoliko dodje do rata - nadamo se da neće - da tada ne rešavamo ovo pitanje. Molim vas, donošenjem Ustava SRJ nijedan zakon ili podzakonski akt nije regulisao ovu materiju, a pročitacu vam kako je do tog vremena bilo.

(Čita propise o Vojsci prethodne SFRJ).

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Što se papirologije tiče, to je bilo regulisano tako da su to bile pune kase hartije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, bilo je regulisano i kompletna JNA je imala materijalne rezerve za tri meseca rata. Sada ništa nije regulisano.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ne znam da li si me shvatio?

Mislim da je dobro što smo ovo stavili na dnevni red. Mi moramo to da regulišemo kao ozbiljni i odgovorni ljudi, a ne kao birokrate koje će ovaj plan da stave u fioke, svesni da je taj plan besmislica, ne zato što tih para nema, nego zato što je taj plan konceptijski pogrešan.

Taj plan polazi od pretpostavke, ukoliko počne rat, da će se nastaviti mirnodopska ekonomija, plus ratna ekonomija!? Ukoliko počne rat, mirnodopske ekonomije nema; robonovčanih transakcija nema. Postoji ratna proizvodnja.

Ako hoćemo da budemo odgovorni prema svom poslu, mi moramo da napravimo plan ratne ekonomije koja podrazumeva da je sve podređeno ratnim dejstvima i da je svo snabdevanje podređeno snabdevanju Vojske i stanovništva.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, ali treba da obavežemo nekog ko će to da napravi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Jeste, ali ne na ovaj način.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja o načinu nisam ni govorio, već sam rekao da to treba da napravimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Potrebe su druga stvar. Ja, čak, mislim da ovde potrebe nisu dobro ni iskazane. Mi bismo morali u miru polako da pripremamo plan kako da nam se ratne rezerve povećaju na tri meseca, da dodjemo do ratnih rezervi za tromesečno vođenje rata.

Dalje, u slučaju rada, šta se dešava sa našom ekonomijom, našom privredom i ostalim? Ako počne rat, neće da rade holding kompanije i tržište novca, berza itd. prodavnice i butici. Tada se sve racioniše, sve se daje po glavi, jer narod treba da živi i da je sve podređeno vođenju ratnih dejstava.

Mi, dakle, treba da napravimo plan ratne ekonomije u slučaju rata, ali ovo nije plan ratne ekonomije, ovo je plan mirnodopske ekonomije koja iskazuje neke cifre za slučaj rata, kao da se rat vodi u nekoj trećoj zemlji! Ako ovde počne rat, nema ništa od tekućeg mirnodopskog života i proizvodnje.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja samo govorim da stvorimo zakonske i druge pretpostavke da, ako dodje do rata, svaki subjekt zna šta će raditi za potrebe rata. Ako mi čekamo da dodje do rata, pa onda da to pravimo, to ne valja.

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da se vi ne razumijete, ali isto mislite.

Ovde je najveća stavka u iznosu od 2.147.000.000 lični rashodi. Ja sam shvatio da predsednik Milošević ne spori da mi treba da pripremamo materijalne ratne rezerve, ne možda u ovim ciframa nego u realnim ciframa. Niko u tom slučaju od nas neće pri-

mati platu, neće raditi tržište itd. Onda nećemo pomagati ni RSK ni RS, idemo na ratnu privredu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nas onda nema ko da pomaže.

MOMČILO PERIŠIĆ:

U svim zemljama je tako. Meni je veoma žao, jer se par puta pojavljujem kao inicijator nekih stvari, što je izgleda moja greška.

ZORAN LIILČ:

Momo, ova inicijativa je dobra i dobro je da smo je stavili na dnevni red.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molim vas, mi se uopšte ne razumemo.

Momo, ja ću odmah sada da glasam da se ovaj plan usvoji. Ali, znaš li šta možeš da uradiš s tim planom? - jedino da ga baciš na djubre! Koja je njegova upotrebna vrednost?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kao predsednici, morate sutra u slučaju rata reći ko će šta da proizvodi, šta će ko da radi. Jer, radne organizacije moraju biti spremne za rad, a da li će biti plata ili ne - biće onoliko koliko imamo. Ali, mi smo prikazali jedno normalno stanje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nema rata u normalno stanje - normalno stanje u ratu je nenormalno stanje.

Ja govorim da mi nemamo koncepciju ratne ekonomije u ovoj zemlji. Ovo je mirnodopska koncepcija, samo preračunata za uslove rata, troškovno preračunata - a to ne može tako!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Zovite vi to kako hoćete, meni to nije bitno - bitno je da obezbedimo da naš vojnik sutra ima sa čime da se

bori protiv neprijatelja i posle istrošenih rezervi koje sada imamo. Da ne dodjemo u situaciju da tada gledamo gde ćemo da nabavimo gorivo i ostale potrebe, koje nemaju radne organizacije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je mnogo krupno pitanje. Mi nemamo koncepciju ratne ekonomije. To je vrlo težak zadatak. Mi to moramo ozbiljno da napravimo.

Mi ovo možemo da usvojimo, ali smo svesni da je ovo neozbiljno. Ako hoćemo da budemo ozbiljni na nivou svoje odgovornosti, moramo da napravimo ozbiljno sve to, sa tim ciljem o kojem ti govoriš: da imamo ratne rezerve i da smo u stanju da se bijemo. Ovim mi ništa nemamo, nego ćemo u kasi da imamo plan koji ne proizvodi nikakvo dejstvo.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ko treba da napravi plan ratne ekonomije?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To treba da napravi jedan tim iz Vojske i Vlade - ne mislim samo na Ministarstvo odbrane, nego mislim i na Ministarstvo finansija i Ministarstvo privrede.

Momo, mi sada imamo tržišnu, robnonorčanu ekonomiju. U slučaju rata to postaje naturalna ekonomija. Tada nije bitno da li metak košta toliko i toliko nego se gleda koliko se komada proizvodi. Kada je rat, ti ne gledaš da li je cena na tržištu mesinga za čaure tolika, nego koliko ćeš i odakle da nadješ mesinga da bi mogao da napraviš toliko čaura, koliko ćeš moći da vratiš sa fronta da bi se ponovo preradjivalo itd. Dakle, ideš na naturalnu ekonomiju u ratu. Onda imaš trebovanja u naturalnom smislu. Onda se gleda koliko imamo žita i koliko ćemo imati brašna za stanovništvo, a ne koliko će biti cena kilograma brašna u samousluzi. U slučaju rata, svaka samousluga prestaje da trguje na osnovu slobodnog tržišta, već isključivo dobija racionalisane karte za svakog stanovnika.

Prema tome, ako hoćemo da se uživimo u ono što bi se desilo da je rat, moramo da napravimo sistem ratne ekonomije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče, bitno je samo da se donese odluka da to treba uraditi, a za to postoje subjekti: Savezna vlada, raznorazna ministarstva, to su svi po dubini.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu je i Generalštab!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Generalštab će dati svoje potrebe na osnovu iskustava. Ja samo to iniciram.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Generalštab treba svoj posao da završi na tome šta on ceni potrebnim za prva tri meseca rata.

MOMČILO PERIŠIĆ:

I on je to tu dao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ministarstvo privrede mora da vidi zadatke namenske proizvodnje, njihovog maksimalnog kapaciteta i za te zadatke da ih obezbedi odgovarajućim sirovinama za početak, a ima u vidu sirovine kojima se raspolaže u državnim rezervama ili kod radnih organizacija. To se ne bi kupovalo, to bi se uzelo! Šta bi bilo: čelik iz Smedereva ne može da se uzme, jer "nisi dao peti primerak virmana", pa da ne ide za proizvodnju u "Prvi partizan". To odmah ide, tovari se na kamione i ide! Niko te tu ne pita da li si otvorio akreditiv ili si platio. Ako ima 10.000 automobilskih guma u "Miloju Zakiću", onda ih tovariš na kamione i nosiš u jedinice gde treba!

Dakle, mi moramo da imamo koncepciju ratne ekonomije, a ne da mislimo da će biti mir i istovremeno - rat! Mirnodopska ekonomija u ratu neće funkcionisati.

ZORAN LILIĆ:

Da li možemo ovo zaključivati?

Pavle ima reč.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mislim da treba prihvatiti ovaj koncept izrade tog plana o kojem govori predsednik Milošević, s tim da se to svede na neke realne mogućnosti. Mi ne možemo da računamo kao država, u slučaju rata ili neposredne ratne opasnosti, da ćemo imati prihode od carina, prihod od poreza na promet itd.

RADOJE KONTIĆ:

Da, to se prekida, to je ratna ekonomija.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ratna ekonomija je koncepcija naturalne ekonomije - to više nije tržišna ekonomija, niti su robnonovčani odnosi. Tebe onda ne interesuje koliko metak košta - tebe samo interesuje broj metaka; ne ulaziš u ekonomiju proizvodnje metaka.

Ta ekonomija mora da obezbedi da naša proizvodnja svih ratnih sredstava, kojima raspolažemo, može da funkcioniše.

PAVLE BULATOVIĆ:

I ne samo ta preduzeća - Savezna vlada je donela Uredbu o proglašavanju preduzeća od posebnog značaja za odbranu. Sa njima se sklapaju ugovori i planira proizvodnja, odnosno usluge koje treba da obezbede sve potrebe.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ratna organizacija Ministarstva privrede - sećate se kako je Šper radio u Nemačkoj, a bio je najefikasniji ministar privrede, pola sveta su zauzeli - u odnosu na potrebe, na primer, Vojske više ne ulazi ni u kakve tržišne odnose i novčane vrednosti. Ona mora da bude sledeća: Šainović koji je ministar privrede mora da ima plan, pa da kaže: referent koji drži proizvodnju municije dužan je da obezbedi toliko mesinga, toliko ovih i onih sirovina, toliko olova, toliko bakra itd. i to je dnevna, nedeljna, mesečna potreba za funkcionisanje te fabrike. On onda zna šta mu daje Bor, kojom dinamikom, šta mu daju "Kablovi", kojom dinamikom; šta mu daje čeličana, kojom dinamikom itd. On pravi naturalni pregled. Tu prestaje računanje

koliko šta košta, jer tu ekonomije nema. Rat nije ekonomija, a istovremeno jeste najveća - ekonomija, jer mora sve da se racionališe.

Prema tome, ovde nije stvar da li ćemo da odgovorimo potrebama, nego je stvar, ako ne odgovoriš adekvatno potrebama kao ni da nisi odgovorio. Ako simuliraš da si nešto rešio, mi bismo onda ovakav plan da usvojimo i rekli bismo: dobro, je mi smo bili odgovorni! Mi bismo bili krajnje neodgovorni, jer je ovaj predlog plana postavljen na iluziji da postoji mirnodopska proizvodnja u ratnim uslovima i mirnodopski privredni život u ratnim uslovima.

Taj plan mora da obuhvati tačnu strukturu, organizaciju i dužnosti Ministarstva privrede; mora da obuhvati i radne zadatke namenske industrije; tačnu strukturu i organizaciju i cele logistike i snabdevanja i pozadinskog dela Vojske Jugoslavije.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Znam, ali to ne može Vojska da uradi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, ti imaš jednu karakteristiku da dovodiš u pitanje svaku stvar. To može da bude dobro. Ti ovde ne shvataš da je ovo jedini put da se to reši, bez obzira što izgleda mnogo teže. Jer, ovo što je predloženo nije put da se to reši, ovo je put da se to ne reši, nego da u kasi imaš -- hartiju koja ne može da funkcioniše!

Dalje, tu je Ministarstvo saobraćaja. Ti moraš da rekviriraš kamione, transportna sredstva. Tu nema više "šta koliko košta"!

Dalje, treba pretpostaviti ministarstvo za snabdevanje, ne ministarstvo trgovine, koje raspolaže robnim rezervama. Zna se tačno koji regioni koliko treba da dobiju brašna, koliko kukuruza, mesa, ulja itd; zatim, kako se to transportuje, kako se deli itd.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To sada ništa nije zakonski regulisano. Ovo što ja govorim govorim iz želje da se to počne rešavati kako je Ustavom predviđeno. A kako će to biti, gospodine predsjedniče, možda će biti upravo tako kako Vi kažete! Ja to nisam mogao da rešim. Da sam mogao rešiti, ja bih sve rešio i vama predložio.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, nisi ti ovde na dnevnom redu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja samo želim da ovaj organ da nalog onome ko ima zakonska ovlašćenja da ovo razradi, upravo ovako kako Vi kažete, ništa drugo!

Ja sam to iskazao ovako da se, otprilike, vidi koliko bi to iznosilo. Možda će to biti, kako Vi kažete, i bez novčanih transakcija. Ali, na primer, radna organizacija treba da proizvede gume. Mi sada u miru treba da imamo rešenje i reći: "u slučaju toga i toga, dobija sredstva od toga i toga, moraš imati rezerve takve i takve, isporučuješ to i to, tu i tu". Ako mi sačekamo rat, ako to ne uradimo, onda je kasno!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, to jedino nije sporno. Nije sprono "da li", nego "kako", a "kako" mora da bude realno!

Molim vas, u Americi pred drugi svetski rat i u drugom svetskom ratu, kada je bila najveća ekonomska sila, žene su skidale burme, venčano prstenje i davale kao priloge da se skupi zlato da su mogle da se uvezu i kupe sirovine za nešto. Tu više nema tržišne ekonomije - sva mašinerija je krenula u ratnu proizvodnju; nema više čelika na berzi - sve što je proizvodio "Stejt-stil" išlo je u ratnu proizvodnju. Pitanje je bilo kako da se nabavi dovoljno koksa, dovoljno gvozdene rude, a ne da se pravi budžet koliko će kome da budu plate!? Nema plata, nema ništa! Ima da se obezbedi da ljudi prežive, da jedu, da se obuku i medicinski zbrinuti, i sve ima da bude okrenuto proizvodnji za rat! Više onda nema privatnih automobila,

nema privatnog goriva, nema trgovine, nego samo snabdevanja. Onda se život svodi na tri-četiri vrlo jednostavne stvari: da se obezbede hrana, odeća, elementarni ogrev i sve drugo da se gurne u proizvodnju za ratne potrebe za Vojsku i za front.

Znači, mora da se napravi plan kako izgleda naša ratna ekonomija. Naša ratna ekonomija mora da izgleda mnogo jasnije napravljena nego što je neki vojni budžet za tri meseca.

PAVLE BULATOVIĆ:

Da ne ispadne da ništa nije urađeno. U svakom preduzeću postoje planovi raznih materijalnih obaveza. U slučaju takvog stanja, zna se da "Marko Marković" kao livac mora biti u livnici, a ne negde drugo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Onda je radno pravo drukčije, radno vreme je drukčije, snabdevanje drukčije, transport drukčiji!

MOMIR BULATOVIĆ:

Mislim da je ovo potpuno jasno i da možemo ići na zaključivanje.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, pokušao bih, na osnovu svega što je rečeno, da predložim zaključke:

Vrhovni savet odbrane zadužuje Ministarstvo odbrane, Ministarstvo privrede, Ministarstvo finansija i Generalštab Vojske Jugoslavije da urade plan ratne ekonomije da se na osnovu tog plana uradi plan materijalnog obezbedjenja Vojske Jugoslavije za prva tri meseca rata.

Mislim da bi za to realan rok mogao da bude 30 dana.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu je prisutan deo podataka koji se tiče potreba Vojske; mogućnosti radnih organizacija su donekle prisutne.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da nosilac svih poslova treba da bude Ministarstvo odbrane.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

S tim, da se napravi jedna međjuresorska radna grupa koja bi, pod strogom kontrolom jer je to najvažnija državna tajna, pripremila kompletan plan. Onda bismo mi o njemu diskutovali. Tu bismo uključili nekoliko naših najbližih saradnika: moramo da uključimo predsednike vlada, ministre privrede, ministre poljoprivrede.

PAVLE BULATOVIĆ:

Predlažem da to bude ona ista Radna grupa koju je Vlada obrazovala za pitanja finansiranja i snabdevanja.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ne, mislim da to mora zakonski biti uradjeno.

PAVLE BULATOVIĆ:

Šta znači "zakonski" - zakonski je nadležna Savezna vlada, odnosno Savezno ministarstvo, jer je odbrana jedinstvena funkcija savezne države. U toj Grupi su i Žebić, Šainović, ja, ministar trgovine i drugi, tu su i predstavnici Generalštaba.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da možemo tako da zaključimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Moraju da se naprave materijalni bilansi, tačno da vidimo koliko imamo na zalihama i koliko možemo da proizvedemo glavnih sirovina: bakra, čelika, hemije koja je potrebna za eksplozive, za barut i drugo. Nešto moramo da uvezemo da bismo imali na rezervama.

RADOJE KONTIĆ:

Mi smo obrazovali tu Grupu za aktuelna pitanja. Ona treba da završi ovaj posao, naravno mora da postoji

aktivna saradnja Generalštaba oko toga.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mora tu biti i pitanje snabdevanja stanovništva...

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To treba da bude tako napravljeno da se vidi kako zemlja funkcioniše u ratu!

ZORAN LILIĆ:

Jasno je. Mislim da je 30 dana dovoljno da se to napravi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ukidaju se sve plate, sve penzije; po članu domaćinstva se utvrđuju neophodne potrebe; kakvo će biti rationisano snabdevanje zaposlenih - sve tu mora da bude. Zatim, tu mora biti ishrana, nužna odeća, lekovi! Više nema kupovina, prodaja, trgovina; crnoberzijanci se hapse i streljaju!

Ovde kažeš "prvih 15 dana terorističkih... i dejstvuješ sa 130.000. Ne dejstvuješ sa 130.000, imaš još 100.000 policijskih snaga koje dejstvuju kada su u pitanju terorističke i druge stvari, posebne jedinice milicije, specijalne jedinice milicije - to sve sadejstvuje sa Vojskom.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dobro, mislio sam da nisam zadužen da ja sve to predlažem?

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, razumem ja to. Ali, sve to mora da bude uvezano.

Evo, na primer, najlepši grad koji postoji na Kosovu, u koji su šiptarski separatisti najviše para ulagali - - - - -
tamo je bila Djakovička grupa, to je Djakovica. Nema lepšeg, bogatijeg i uredjenijeg grada na Kosovu od Djakovice. Na najlepšem mestu, malo uzbrdo ima bivša kasarna koja je sada napuštena.

Tamo treba da bude prebazirana neka oklopno motorizovana jedinica, da znaju da će da mlati po tom bogatstvu sutra, ako se tamo počne dešavati nešto što ne sme i ne treba; oni treba da znaju da ta vojska tu postoji.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pa, gospodine predsedniče, imamo tamo kasarnu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tamo nemaš ništa!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imam tamo bataljon.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Nemaš, nemaš, imaš praznu kasarnu!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kakav bih ja načelnik Generalštaba bio kada to ne bih znao? Gospodine predsedniče, imam bataljon u Djakovici, i to na izlazu prema Djapa prušicu, s leve strane. Ja sam tamo bio tri puta od kako sam postao načelnik Generalštaba.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Šta je sa onom kasarnom više Djakovice, zašto je prazna?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ona je davno napuštena.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Je ne mislim da si je ti napustio, nego govorim da je prazna.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Neko je to napustio, ja ne znam zašto, tada sam bio u Hrvatskoj.

Svaki grad na Kosovu ima kasarnu i vojsku. Ali, ja nemam dovoljno vojnika.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Najbezbednije nam je Kosovo! Poslali smo tamo 9.000 studenata na Prištinski univerzitet; devojke jedinice iz Srbije same mogu da šetaju u sred noći Prištinom! Shvatili su da to ne valja, videli su kako to izgleda u Bosni! Ali, dobro je da to tamo bude, da imaš, da to može da funkcioniše, jer se zna da "strah kuću čuva".

ZORAN LILIĆ:

Da li možemo da prihvatimo zaključke koje sam predložio? (Odobravaње).

Prelazimo na drugu tačku dnevnog reda:

2. ANALIZA UTROŠKA SREDSTAVA BUDŽETA U PRVOM TROMESEČJU 1995. GODINE

Ovo je dato više zbog informisanja. Predložio bih da nas ministar Bulatović malo detaljnije upozna sa problemom finansiranja. Već je formirana Komisija Savezne vlade koja treba da odgovori na neka od ovih pitanja, da utvrdi strukturu troškova itd.

PAVLE BULATOVIĆ:

Mislim da nema potrebe da ponavljam ono što sadrži ova Informacija.

Činjenica je da je Vojska suočena sa problemima priliva. Za prva tri meseca, po Planu, nije isfinansirano 10 miliona. Mislim da tih 10 miliona ne bi znatnije popravilo stanje.

Ono što je razlog za razmišljanje je - kako ćemo dočekati kraj godine? Dinamika trošenja u prvom tromesečju po pojedinim budžetskim pozicijama relativno je visoka. Po nekim procjenama, već u 8. i 9. mjesecu možemo doći u poziciju da

su pojedine budžetske stavke potpuno iscrpljene i da se onda postavlja pitanje opstanka i funkcionisanja Vojske Jugoslavije.

Evo, podeliću vam tabelu, gde je uporedno dato šta je planirano za prva tri meseca i procenat ostvarenja za prva tri meseca. Iz tog uporednog pregleda se vidi da su pojedine pozicije potpuno iscrpljene, odnosno da je potrošeno mnogo više za prva tri meseca nego što je planirano do kraja godine.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da, ali to su male stavke.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, vidite na projektoru Pregled odobrenih sredstava po namenama u periodu od 1. 01. do 31. 03. 1995. godine. Vidite, "nabavka naoružanja i vojne opreme", ovo je više, jer su stvorene obaveze prošle godine; prešli smo sa dugom od 70 miliona i sada to moramo da platimo.

Dalje, ratne materijalne rezerve, vidite koliko je planirano, a utrošili smo više 368.

Vidite da smo sa dohocima mogli ići više, ali nismo išli. Momentalno stanje je da nemamo 48% sredstava za plate za ovaj mesec!

Izlaz vidimo u onome što smo dostavili Saveznoj vladi, da deo prihoda, na osnovu člana 10. - planirane prihode od 10 miliona i nešto dinara da damo i to ispunimo, a ako preko toga ostvarimo, da se donese takva odluka Vlade da možemo da preživimo.

ZORAN LILIĆ:

Kakav je tu problem da to ne možemo da prihvatimo?

RADOJE KONTIĆ:

Ja ovo, uopšte, ne vidim tragičnim. To što je u nekim stavkama prebačeno 100 ili 300% ne treba shvatiti tragično, jer nije prebačena ukupna kvota budžeta.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Evo, pogledajte Realizaciju godišnjeg plana od 1. 1. do 31. 1. 1995. godine: odobreno je toliko, planirano toliko (pokazuje cifre na slajdu), što iznosi 27,20% plana. Za tekuće rashode je 25,10%, za transformaciju Vojske planirano je 62,80, ali znači da dalje nemamo kada ovo potrošimo! Rashodi Saveznog ministarstva 20,50%. To je ukupan plan što je utrošeno.

PAVLE BULATOVIĆ:

Sada se postavlja pitanje: šta u devetom mjesecu?

ZORAN LILIĆ:

Ova formirana Komisija to treba da razmotri i vidi.

RADOJE KONTIĆ:

Ključno je pitanje da se ukupan kvantum sredstava ne promijeni. Savezna vlada ima pravo da vrši previrmanisanje odnosno da prebacuje sredstva sa stavke na stavku - Savezna vlada ima to pravo neograničeno. Istina, opozicija je pokušala da to spreči, ali predlog nije prošao.

Znači, ove stavke su probijene, druge stavke nijesu iskorišćene i nema prebacivanja.

Prema tome, uopšte nije tragično što je ovde prebacivanje 300%. Meni je najbitnije ovaj kraj ovde - 121, ali ni to nije tragično. Zašto? Zato što smo za prvi kvartal otišli sa realizacijom budžeta 10%. Znači, Vojska je trebala za prvi kvartal da dobije 404 miliona, a dobila je 349 miliona; ili, po našem planu trebala je da dobije 358 miliona. Da je to bilo 404, onda bi razlika bila 404 manje ovo, to je svega 3,8%. Znači, ovde ne bi bilo 120, nego bi to bila drugačija cifra, recimo, probijanje 10-12%, ne više.

Prema tome, nije toliko tragična situacija.

Za drugi kvartal ne smanjujemo budžet. - imate 404 miliona i nastojaćemo, ako ikako bude prihoda, da vam se da zaostatak iz prvog kvartala od 10 miliona. To znači, biće 404, plus 10 miliona i u drugom kvartalu ćete imati 414 miliona.

Međutim, vaše potrebe su neuporedivo veće. Mi imamo obavezu da radimo na rešavanju budžeta i zbog toga smo formirali Komisiju u kojoj su dva potpredsednika, ali ne da Generalštabu i Vojsci ispostavi račune, nego da se formira zajednička grupa koja će ući u ukupnu strukturu troškova Vojske Jugoslavije i izanalizirati komplektne troškove u cilju traženja racionalizacija i rešenja.

Znači, nećemo mi sada reći: "malo je milijardu i šesto miliona, nego idemo na dvije milijarde, pa ćemo negde naći 400 miliona". Mi hoćemo to, ali prvo hoćemo da vidimo šta možemo ukupno da uradimo na tome da pomognemo Vojsci Jugoslavije.

To je treći dio zadatka - ta Grupa ima zadatak ovo što je malopre govorio Pavle, da polazeći od svih ovih problema, pokuša da u pristojnom vremenu to izanalizira i predloži. Naravno, ona to nikako ne može bez aktivnog učešća Generalštaba i ulaženja u ukupnu strukturu Vojske Jugoslavije.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da možemo da zaključimo da smo razmatrali Informaciju Saveznog ministarstva odbrane i da prihvatamo predlog koji je dao predsednik Savezne vlade dr Radoje Kontić. Naravno, Generalštab će aktivno učestvovati u radu ove Komisije, da se nadje adekvatno rešenje, naravno, u okviru sa postojećim ekonomskim mogućnostima.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Zamolio bih da donesete odluku, na osnovu člana 10. - da date ovih 10 miliona, što je prihod, a i što se van toga ostvari i da sa time poboljšamo stanje rezervi i ostalih stavki.

ZORAN LILIĆ:

Mislim da bi bilo dobro da se to omogući.

RADOJE KONTIĆ:

Ma, ljudi, to ne može; to sam sto puta objašnjavao - time se ništa ne rešava!

Predsjedniče, stalno se vraćamo na istu stvar, što je "presipanje iz šupljeg u prazno".

ZORAN LILIĆ:

Ali, ako mogu da zarade više, što da ne zarade?

RADOJE KONTIĆ:

Neka zarade, nema nikakvih problema.

ZORAN LILIĆ:

Što VMA, na primer, ne bi radio prekovremeno, da prima civile; ili ima 500 ranjenika koji leže, a nema nikakve refundacije troškova.

RADOJE KONTIĆ:

Dali smo im svu refundaciju prošle godine. Najmanji trošak su lična primanja. Mnogo je veći trošak za lijekove i drugog.

ZORAN LILIĆ:

VMA ima ogromne troškove - ne znam kako general Bijelić i ti ljudi tamo uopšte rešavaju?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Gospodine predsedniče (obraća se Kontiću), da li mogu da vas ubedim u jednu najprostiju stvar? Vi ste nama dali milijardu i 600 miliona dinara; društvo ne može više da izdvoji i mi to razumemo.

Ako mi znamo - "radili, ne radili, dobićemo milijardu i 600 miliona, nema motivacije". Ali, ako vi nama date 50% od toga što preko ostvarimo, onda 50% ide u budžet, a ovo ide nama da popravimo standard ili za bilo šta drugo. To je velika motivacija.

RADOJE KONTIĆ:

Ali, Momo, budžetom je utvrđeno milijardu i 600 miliona. Mi možemo ostvariti dve milijarde i 600 miliona - ne

možemo potrošiti više od milijardu i 600 miliona! U okviru milijardu i 600 miliona možemo sve!

PAVLE BULATOVIĆ:

Možemo preko kompenzacija ići.

ZORAN LILIĆ:

Rajo, na primer, seljaci hoće da im Vojska gradi put, daju im to kroz naftu i druge stvari. Zašto to da Vojsci ne omogućimo? On na taj način obučava vojnike, mašine rade, ne rđaju i ima i tu koristi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Pročitao bih šta kaže član 10:

"Prihodi koje ostvare organi i organizacije SRJ vršenjem usluga, davanjem pod zakup pokretnih stvari i nepokretnosti prodajom sopstvenih proizvoda, posebno se evidentiraju na strani prihoda u saveznom budžetu, a mogu se na osnovu odluke Savezne vlade koristiti za pokriće troškova proizvodnje, vršenja usluga po osnovu kojih su ostvareni, kao i finansiranje drugih potreba".

Vi donesite takvu odluku i omogućili ste nam da sebe sami izdržavamo u mnogo čemu! Ako to nećete, nateraćete me da budem prosjak ili da zaobilazim zakon!

RADOJE KONTIĆ:

Budžetski način finansiranja je drugačiji, on ima svoju logiku. To pitanje sutra isto mogu da postavljaju inspektori, kontrolori letenja, carinici: "daj mi ovo, daj mi ono - to je budžet, a ono što zaradim daj mi za mene". To ne može tako. Ovde je slučaj: sve u budžet, sve iz budžeta.

ZORAN LILIĆ:

Molim vas, dajte da ne donosimo odluku "preko kolena". Neka ova Grupa koju predlaže Pavle vidi kakve su mogućnosti da se prihvati ovo što je general Perišić rekao.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Potrošeno je 13% sredstava više nego što im pripada. To nije veliko prekoračenje!

RADOJE KONTIĆ:

Nije 13%, nego čak 3% - mi smo im za prvi kvartal dali manje 10%. Prema tome, oni su probili samo 3-4%.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu ste ispali kulturni, a tamo ste nešto zabušili!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kulturni, ali ispali smo i - glupi!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Možda smo svi mi glupi!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja to ne razumem, ne možeš da se oslobodiš zbog birokratije? Ne mogu ništa da uradim da od toga Vojska ima koristi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Na primer?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na primer, možemo da stvorimo veće prihode od 10 miliona i 200 hiljada, što ide u budžet. Mi od toga nemamo nikakve koristi.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, daj da mu to odobrimo, što to svaki put sprečavaš!?

RADOJE KONTIĆ:

Ali, ne može!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Kako ne može? - može! Zašto se ponašaš kao birokrata?

RADOJE KONTIĆ:

Nijesam birokrata, takav je zakon!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koji zakon, ostavi mu njegovu zaradu!

Juče sam primio celo rukovodstvo sa Kosova. Hteo sam tebi da sugeriram. Na Kosovu sada oživljava proizvodnja, ima dosta neobrađenih površina zemljišta, ima ribnjak u Kosovu Polju i drugih stvari. Daj ta pozadina tog Korpusa to uzme, da to obradi, da sredi i da sa malo para da ima hrane i za vojsku, starešine i ostale.

Direktor željezare ima 12.000 radnika i nikada nisi čuo da štrajkuju. On unutar kruga željezare ima rezervisani deo prema Dunavu od 35 hektara, što je porao, zasejao svašta, da ima hrane za radnički restoran i druge stvari. Ima toliko napuštene zemlje, jer je oduzeto, i još nije nikome dato.

Ja bih naredio Bojoviću da oni uzmu to i da to rade. To će biti izvanredno. Bojović ima džabe radnu snagu. Šta smeta da vojnici rade na ribnjaku. Mogu da imaju 100 vagona pastrmke ove godine - mogu da hrane pola Vojske Jugoslavije!

Mislim da možemo da prihvatimo ovo što je Momo predložio, ali da mu damo i ovo što su mu direktni prihodi, jer će ljude da stimuliše; male su to pare prema budžetu.

Jova Zebić je dobar knjigovodja; on će da isknjiži da je to dobro.

RADOJE KONTIĆ:

Nije problem da se to razmotri. Ovo što predsednik Milošević govori je drugo pitanje: oni tamo proizvode za sebe, njima ostaje itd.

Ali, princip je: sve ide u budžet, sve ide iz budžeta.

Ali, ako na to idemo, to u budžetu ne smijemo evidentirati, mora se naći neki drugi metod.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Momo, koje su tebi tačke na kojima bi taj prihod ostvarivao?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je VMA, Vojno-tehnički institut. Recimo, imam inženjerijsku jedinicu za kopanje bunara. Mogu da uključim jedinicu da kopa bunar seljaku i da to naplatimo, a mogu da kopam negde u livadi i da ga posle - zatrparam, jer vojnik mora da vežba!

ZORAN LILIĆ:

Mi u Zakonu imamo član 10. koji omogućava da se to radi!

RADOJE KONTIĆ:

To može da radi, ali ne može kvantum da probije! Šta on može na VMA? On može tu da zaradi samo lični dohodak. Medjutim, lek, posetlju, amortizaciju ne može da zaradi!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Malopre je rečeno šta piše u članu 10: "... ti prihodi se posebno evidentiraju..." itd.

Odobriš im da oni drže posebni račun, da evidentiraju na strani prihoda u saveznom budžetu i istovremeno im odobravaš da to što na strani prihoda na posebnoj stavci za savezni budžet izevidentiraju mogu da upotrebe za finansiranje svojih potreba.

RADOJE KONTIĆ:

Ali, u okviru ukupnog kvantuma od milijardu i 600 miliona dinara! Ja mu sve to mogu dati, ništa mu ne branim. To će sve biti dok ne ispuni kvantum, kada ispuni kvantum - ne može dalje to da radi!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto ne može?

RADOJE KONTIĆ:

Zato što je Skupština usvojila da je budžet za ovu godinu milijardu i 600 miliona.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ti njemu ne daš da ostvari bilo kakav prihod!?
Ti ga time motivišeš da mu ne daš da ostvari prihod!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, nije tako - ovde piše da to može! Na kraju krajeva, pusti glupi zakon, čoveče! Daj mu to!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Mi smo jedina institucija kojoj je zabranjeno da zaradjuje!

RADOJE KONTIĆ:

Nije tačno!

ZORAN LILIĆ:

Neka pokrije trošak budžeta, ali iznad toga ostavi njemu!

RADOJE KONTIĆ:

To je 20%. Nema problema!

ZORAN LILIĆ:

U Novom Sadu proizvode neku hemikaliju koja se ubacuje u akumulatore i produžava život akumulatora 3 godine. Hteo je da pokloni Vojsci da ulivaju 500 hiljada akumulatora, da uštede 100 hiljada akumulatora, a na VTI-u kažu: "neću, šta me briga, ja od toga nemam ništa!"

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Zašto to niste uradili?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja mogu da mu naredim to gospodine predsedniče, ali on će da me tuži. Ja hoću da Vojska radi u skladu sa zakonom na osnovu vaše odluke; ili da ne radi ništa, a ona sada ne radi ništa!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Rajo, ovde piše da to može na osnovu odluke Savezne vlade: "Da Vojska može ostvariti prihode vršenjem odredjenih usluga koje nisu nespojive sa funkcijama i ne umanjuju borbenu gotovost, niti mogu dovoditi u pitanje integritet Vojske Jugoslavije, ugled itd. i da može tim parama slobodno da raspolaže ili za pokriće troškova vršenja tih usluga i drugih troškova vezanih za Vojsku". Rajo, to može i to treba da im daš!

RADOJE KONTIĆ:

Nema ništa sporno.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Znam, da to nije sporno, ali ti posle staviš zapetu, pa kažeš: "ali, sve u okviru kvantuma!" (Smeh). To nije tačno! To nije savezni budžet, o tome se radi; iznesi stvar iz toga!

RADOJE KONTIĆ:

Slažem se da tražimo rešenja, ali ovako kako je ovde, to je savezni budžet!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, Rajo, ali nadji rešenje koje odgovara.

RADOJE KONTIĆ:

Slažem se da Komisija traži rešenje. Ali, velika je iluzija tošto mislite da Vojska može da zaradi velike pare!

ZORAN LILIĆ:

Da joj pružimo šansu.

03458299

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ne mora da zaradi mnogo, neka zaradi i 100 miliona!

RADOJE KONTIĆ:

Ma, kakvi 100 miliona - ne može da zaradi ni 10 miliona!

Ali, naći ćemo mi rešenje za to, to nije problem. Zbog toga smo i formirali Komisiju. Komisija će imati taj zadatak i da to reši. Samo, ne treba praviti iluziju da će to biti neke velike pare.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Molim te, Momo, pogledaj ovo sa načelnicima okruga i komandantima tvojih garnizona, tamo gde ima slobodne zemlje - zašto Vojska to ne radi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Primera radi, Opština Požarevac ima 18 kojekakvih parcela koje se uopšte ne koriste. Ljudi kažu: "dajte nam tu i tu parcelu, dobijaš pet stanova"; kaže: "nema, nemam zakonsko pravo, i ne možeš ništa da uradiš", a starešine mi stanuju u kasarnama!

Moji komandanti, kojima smo dali 5.000 ljudi, najveće bogatstvo, dali mu najmanje 5 milijardi materijalne vrednosti, nema pravo, gospodine predsedniče, ovu stolicu da rashoduje, po sadašnjem Zakonu o finansiranju i materijalnom poslovanju Vojske Jugoslavije! To je ubistveno!

Sada me to u ovoj situaciji tera, da bih održao Vojsku, ili da zaobidjem zakon ili da pasivno gledam da mi Vojska skapava!

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Vojska ti ne skapava, nemoj da si tragičar toliko!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Kako ne skapava? Kada bi obišli i videli gde mi stanuju starešine, Vi biste se pitali da li je moguće u ovom

veku da ljudi ratnici tu stanuju!?

RADOJE KONTIĆ:

Ne treba ovo tragično shvatati. Naći ćemo rešenje, ali videćete koliko su to sitne pare.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je u odnosu na ovo što država mora da obezbedi zanemarljivo, ali će im to povećati motivisanost i volju.

Drugo, ako bi oni uzeli ovu zemlju koja je neobrađena, tamo gde su garnizoni, da se povežu sa načelnicima okruga, i da im daju te parcele na raspolaganje, to bi bilo fantastično!

RADOJE KONTIĆ:

I onda da to uzimaju za sebe, to nema potrebe da ulazi u budžet.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To ne treba ni da ulazi u budžet.

PAVLE BULATOVIĆ:

Ukinute su vojne ekonomije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Formiraš privredno-vojnu ekonomiju. Na Kosovu, na primer, imaš fantastične mogućnosti, imaš i u unutrašnjosti za to.

ZORAN LILIĆ:

Mogu i ja da pozovem načelnike okruga i da to rešimo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To bi bilo jako dobro.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ja na terenu nemam problema sa njima da se dogovo-

rim, ali vam još jednom kažem da za to nemam mogućnosti.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Evo, "odvezane su ti ruke", to možeš da radiš!

MOMIR BULATOVIĆ:

Ali, ukinute su vojne ekonomije.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ali, to stoji neobradjeno!? To treba uraditi privremeno - u krizi smo, pod sankcijama, a zemljište stoji ne obrađeno! Zašto malo ne bismo popravili svoj standard? Penzioneri uzmu deo ledine na Vidikovcu, pa zasadio papriku, paradajz - zašto to ne bi mogla Vojska!

RADOJE KONTIĆ:

Molim te, Momo, nabrojte šta je to što hoćete da radite, i to taksativno i u okviru ove Grupe da tražimo rešenje. Tu nema nikakvih problema, taksativno to navedite i naći ćemo rešenje.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, dogovorili smo se da to uradi ova Komisija da nadje rešenja, i da se u to uključi Generalštab.

PAVLE BULATOVIĆ:

Da li Komisija ima ovlašćenja da malo udje u strukturu?

RADOJE KONTIĆ:

Naravno, mora imati to ovlašćenje!

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na primer, Makedonija je veoma zainteresovana za avione koji su kod nas van upotrebe: "Kraguj", "Jastreb", "Utva" itd. i za pešadijsko naoružanje starije proizvodnje: puška 7,9, minobacači, sredstva ABH itd.

Možemo li mi to njima dati, a da nam oni za to daju deficitarne proizvode: kerozin, akumulatori suvopunjeni itd.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Može, kako da ne!

RADOJE KONČIĆ:

Može, nema nikakvih problema - to ne treba da ide ni u budžet, ni iz budžeta!

ZORAN LILIĆ:

Dobro, i o tome smo se dogovorili.

Prelazimo na treću tačku:

3. TEKUĆA PITANJA

Pod tekućim pitanjima dao sam tri informacije. Predlažem da od te tri informacije razmotrimo samo ovu prvu:

INFORMACIJA SAVEZNOG MINISTARSTVA ZA ODBRANU
POVODOM ODBIJANJA MINISTARSTVA ODBRANE REPUBLIKE SRPSKE DA
USTUPI JEDNU LINIJU ZA IZRADU RAKETNIH MOTORA

Oni imaju tri linije, a ne treba im tri. Inače, to košta 2 miliona maraka, a nama jedna linija treba. Bilo bi dobro ako možemo na njih da utičemo da nam to ustupe.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li si ti, Momo, razgovarao i tražio to od Mladića?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Traženo je, ali su odbili.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je uobičajeno!? Nije hteo da da mašine za kapisle u Goraždu i posle su to uzeli muslimani!

RADOJE KONTIĆ:

Možd^a/možemo uraditi neki kompenzacioni posao sa njima, pa da to dobijemo?

ZORAN LILIĆ:

Ovim bih i završio sednicu, ja nemam ništa više pod tekućim pitanjima.

Da li ima neko nešto da kaže pod tekućim pitanjima?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Od planiranih 1.550 tona u martu, "Jugopetrol" nam je isporučio 419 tona kerozina; na zalihama ima 950 tona, ali ne daju nam, jer im dugujemo pare.

Molio bih da nam se u tom smislu nešto da, ili da vidimo kako to da se reši.

ZORAN LILIĆ:

Zebić je rekao da će dva miliona da uplati. Ja ću ponovo zvati Zebića.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Dalje, imamo - to je imovina Vlade Srbije - u Vrnjačkoj banji jedan objekat, u koji bi trebalo da instaliramo opremu, koju već imamo, a košta 10miliona dolara, za osmatranje vazdušnog prostora, a sada nemamo mogućnosti da pravimo novi objekat. To nam baš treba u tom kraju.

ZORAN LILIĆ:

Mi smo već doneli odluku da ti razgovaraš sa Miki^{em} Marjanovićem.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Razgovarali smo. Oni su nam rekli da ne mogu da nam daju, jer to koriste za neke druge namene. Ako bi to rešili da dobijemo, bilo bi dobro.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Ja mislim da je to MUP-ovo!

MOMČILO PERIŠIĆ:

MUP je delom ušao u taj objekat.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Inače, velika imovina TO preneti je Vojsci, praktično, skoro sve.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Imam još jedno pitanje. To je Odluka za ove koji su proizvedeni u Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini. Doneta je odluka da se oni unaprede.

ZORAN LILIĆ:

Imamo jednu žalbu.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To bi nas opterećivalo godišnje 4 miliona dinara.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Koji su to slučajevi, šta je to?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To su podoficiri i oficiri koji su u Banja Luci proizvedeni prošle godine.

Oni sada traže, da ne bi Karadžić to potpisao, da ih je on proizveo.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

On će to da potpiše i tako i tako!

Čija je to žalba?

SLAVOLJUB ŠUŠIĆ:

To je žalba vodnika prve klase, Radeta Bakića, iz Knina, VP 9000.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ima i ovaj Pavićević.

ZORAN LILIĆ:

Kakvu odluku da donesemo oko ovog predloga generala Perišića za 4 miliona? Mi imamo odluku - ono što je kod nas na školovanju, to mi finansiramo, a ono što oni školuju tamo, mi te troškove ne možemo da snosimo.

MOMIR BULATOVIĆ:

Zašto treba da menjamo odluku?

ZORAN LILIĆ:

Ima nekih novih momenata.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da to Mladiću više smeta zbog tog spora koji ima sa svojim političkim vrhom. Nije mi cela stvar jasna do kraja, ali mislim da je to u pitanju.

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je suština.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Tu je pitanje da li oni treba da imaju isti položaj kao i ovi drugi?

MOMČILO PERIŠIĆ:

To je suština. On bi želeo da ti ljudi budu po načinu školovanja izjednačeni sa ostalima, da bi on, odnosno mi, na njih imao uticaja više nego Karadžić. Jer, Karadžić ide na to da SDS oficire što više infiltrira u Vojsku da bi tako ostvario što veći uticaj na Vojsku; a Mladić bi hteo to da spreči. To je suština.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da li smo mi o tome nekad odlučivali?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Da, Vi ste mu to obećali.

ZORAN LILIĆ:

Da li po ovom pitanju sada da se izjašnjavamo, ili da vidio šta dalje?

MOMIR BULATOVIĆ:

Meni to još nije dovoljno jasno. Ali, ako je predsjednik Milošević obećao, onda u redu.

ZORAN LILIĆ:

To se odnosi još na 27 podoficira i oficira u Republici Srpskoj Krajini.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

To je zajedno vezano sa onim kada smo onda razgovarali o tome da im damo ove prihode.

Koliko njih ukupno ima?

MOMČILO PERIŠIĆ:

Na neodređeno vreme za 194 kandidata; to je 910 u Republici Srpskoj, a istih takvih u Krajini ima ukupno 580, što ukupno iznosi 1.490 ljudi. Ukupni troškovi za to je 4 miliona i 466 hiljada dinara godišnje.

RADOJE KONTIĆ:

To mi je nešto malo za godinu, a mnogo za mjesec?

MOMIR BULATOVIĆ:

Ovo je bitno drugačije od našeg dosadašnjeg opredjeljenja, a to je da smo mi svjesno išli u to, uz našu ogromnu žrtvu, da bismo to kontrolisali na neki način. Ali, mislim da ne kontrolišemo ništa.

Danas ćemo da donesemo odluku da platimo ovih 900 ljudi, a sutra će ispasti da je to 3.000. To su dobri momci, dobri borci. Nema garancija da se u narednom ciklusu neće pojaviti sledeća generacija.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Mislim da bi to trebalo da vidimo kada on dodje

da pogledamo detaljno, pa onda da odlučimo.

ZORAN LILIĆ:

Dobro, ovim smo praktično završili sastanak.

MOMČILO PERIŠIĆ:

Ako dozvolite, bilo bi dobro da na sledećem sastanku vidimo Pravilnik o Saveznom ministarstvu.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ:

Da nam dostavite dokumentaciju.

ZORAN LILIĆ:

Zadužujemo ministra Bulatovića da za sledeću sednicu Saveta dostavi Sistematizaciju Ministarstva odbrane.

Još jedan zaključak:

Da general Perišić dostavi Saveznoj vladi spisak dopunskih poslova koja Vojska želi da radi i na koji način misli da ih realizuje.

Da li se slažete? (Odobranje).

Zaključujem sednicu Vrhovnog saveta odbrane.

(Sednica zaključena u 15,40 sati).